

2012 m. liepos 18 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija prieš Italijos Respubliką

(Byla C-344/12)

(2012/C 287/49)

Proceso kalba: italų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama D. Grespan ir G. Conte

Atsakovė: Italijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

— pripažinti, kad per nustatytą terminą nesiėmusi priemonių, būtinų įvykdyti 2009 m. lapkričio 19 d. sprendimą C(2009) [8112] dėl valstybės pagalbos Nr. C 38/A/2004 (ex NN 58/2004) ir Nr. C 36/B/2006 (ex NN 38/2006), kurią Italija suteikė *Alcoa Trasformazioni*, Italijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal minėto sprendimo 2, 3 ir 4 straipsnius ir SESV 288 straipsnį,

— priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisija ieškinį pateikė dėl to, kad Italijos Respublika neįvykdė Komisijos sprendimo, susijusio su valstybės pagalba bendrovei *Alcoa*.

Pirma, pagal nagrinėjamo sprendimo 4 straipsnį Italija iki 2010 m. sausio 20 d. turėjo nurodyti Komisijai bendrą išieškotiną pagalbos sumą, priimtas ir numatomas priimti priemonės, kad būtų vykdomas sprendimas ir pateikti dokumentus, patvirtinančius, kad pagalbos gavėjai buvo nurodyta grąžinti suteiktą pagalbą. Antra, pagal to paties sprendimo 2 ir 3 straipsnius Italija iki 2010 m. kovo 20 d. turėjo išieškoti suteiktą pagalbą iš jos gavėjos.

Iki šio ieškinio pateikimo dienos atsakovė dar nebuvo ėmusi visų priemonių, reikalingų įvykdyti šiuos įsipareigojimus.

2012 m. liepos 19 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Komisija prieš Italijos Respubliką

(Byla C-345/12)

(2012/C 287/50)

Proceso kalba: italų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama E. Montaguti ir K. Herrmann

Atsakovė: Italijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

— Pripažinti, kad nenumačiusi pareigos pateikti energinio naudingumo sertifikatą tais atvejais, kai parduodamas ar išnuomojamas nekilnojamas turtas, kaip reikalaujama 2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/91/EB dėl pastatų energinio naudingumo ⁽¹⁾ 7 ir 10 straipsniuose ir pagal juose numatytas sąlygas, Italijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal šios direktyvos 7 straipsnio 1 ir 2 dalis bei 10 straipsnį kartu su 2010 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2010/31/ES dėl pastatų energinio naudingumo ⁽²⁾ 29 straipsniu;

— pripažinti, kad nepranešusi apie visas 9 straipsnio įgyvendinimo priemones, Italijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal šios direktyvos 15 straipsnio 1 dalį kartu su 2010 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2010/31/ES dėl pastatų energinio naudingumo 29 straipsniu;

— priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Terminas perkelti Direktyvą 2002/91/EB į vidaus teisę baigėsi 2006 m. sausio 4 d. Terminas perkelti šios direktyvos 7–9 straipsnius į vidaus teisę baigėsi 2009 m. sausio 4 d., o, Komisijos teigimu, Direktyvos 2010/31/ES 28 straipsnis, pagal kurį leidžiama atidėti pareigos pateikti energinio naudingumo sertifikatą taikymą, neapima jau išduotų sertifikatų, ar tų, kuriuos reikia išduoti pagal šios direktyvos 7 straipsnio 1 dalį.

Šio ieškinio pateikimo dieną atsakovė dar nebuvo priėmusi visų direktyvą perkeliančių į vidaus teisę priemonių.

⁽¹⁾ OL L 65, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 12 sk., 2 t., p. 168.

⁽²⁾ OL L 153, p. 13.

2012 m. liepos 19 d. DMK Deutsches Milchkontor GmbH (buvusios Nordmilch AG) pateiktas apeliacinis skundas dėl 2012 m. gegužės 22 d. Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-546/10 Nordmilch AG prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)

(Byla C-346/12 P)

(2012/C 287/51)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Apeliantė: DMK Deutsches Milchkontor GmbH (buvusi Nordmilch AG), atstovaujama advokato W. Berlit

Kitos proceso šalys: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui), *Lactimilk*, SA

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- Panaikinti 2012 m. gegužės 22 d. Bendrojo Teismo sprendimo (byla T-546/10) rezoliucinės dalies 1 ir 2 punktus.
- Visiškai patenkinti pirmojoje instancijoje pateiktus reikalavimus.
- Priteisti iš *Lactimilk*, SA visame procese patirtas apeliantės bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Bendrojo Teismo sprendimas turi būti panaikintas, kadangi šis teismas klaidingai konstatavęs, kad prekių ženklas, kurio paraišką pateikė apeliantė, ir *Lactimilk* SA prekių ženklai yra panašūs, ir todėl nusprendęs, kad yra galimybė supainioti, klaidingai taikė Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punktą. Bendrasis Teismas suklydo, nes nepalygino faktiškai vieni kitiems prieštaraujančių prekių ženklų atsižvelgdamas į jų užrašymo būdą (didžiosiomis raidėmis) pateikiant paraišką arba registruojant, o tik patikrino galimybę supainioti remiantis skirtingai užrašytais abiem prekių ženklais. Tokiu būdu Bendrasis Teismas iškraipė faktus. Be to, Bendrasis Teismas suklydo manydamas, kad kirčiuojamas antrasis prašomo įregistruoti prekių ženklo skiemuo; prašomas įregistruoti prekių ženklas parašytas didžiosiomis raidėmis, todėl net ir ispanų kalboje negalėtų būti manoma, kad kirčiuojamas tik antrasis prašomo įregistruoti prekių ženklo skiemuo.

2012 m. liepos 20 d. Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Caisse nationale des prestations familiales prieš Ulrike Wiering, Markus Wiering

(Byla C-347/12)

(2012/C 287/52)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: *Caisse nationale des prestations familiales*

Atsakovai kasaciniame procese: Ulrike Wiering, Markus Wiering

Prejudicinis klausimas

Ar, apskaičiuojant galimai mokėtiną išmokos skirtumą remiantis iš dalies pakeisto 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams,

judantiems Bendrijoje, 1 straipsnio u punkto i papunkčiu ir 4 straipsnio 1 dalies h punktu bei 76 straipsniu ir 1972 m. kovo 21 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 574/72 ⁽¹⁾, nustatančio Reglamento Nr. 1408/71 ⁽²⁾ įgyvendinimo tvarką, 10 straipsnio b punkto i papunkčiu, kompetentinga darbo vietos valstybės įstaiga privalo atsižvelgti į visas gyvenamosios vietos valstybėje dirbuotojo migranto šeimos gaunamas išmokas, šiuo atveju — Vokietijos teisės aktuose numatytas išmokas „Elterngeld“ ir „Kindergehalt“, kaip į tokios pat rūšies išmokas šeimai?

⁽¹⁾ OL L 74, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 83.

⁽²⁾ OL L 149, p. 2; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 35.

2012 m. liepos 16 d. Europos Sąjungos Tarybos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2012 m. balandžio 25 d. Bendrojo Teismo (trečioji kolegija) priimto sprendimo byloje T-509/10, Manufacturing Support & Procurement Kala Naft prieš Tarybą

(Byla C-348/12 P)

(2012/C 287/53)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Apeliantė: Europos Sąjungos Taryba, atstovaujama M. Bishop ir R. Liudvinaviciute-Cordeiro

Kitos proceso šalys: *Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co.*, *Tehran*, Europos Komisija

Apeliantės reikalavimai

- Panaikinti 2012 m. balandžio 25 d. Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimą byloje T-509/10.
- Priimti galutinį sprendimą dėl ginčo ir atmesti kaip nepriimtina *Kala Naft* ieškinį dėl nagrinėjamų Tarybos aktų arba, nepatenkinus pirmojo reikalavimo, atmesti ieškinį kaip nepagrįstą.
- Priteisti iš *Kala Naft* Tarybos pirmojoje instancijoje ir dėl šio apeliacinio skundo patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Taryba mano, kad Bendrojo Teismo sprendime minėtoje byloje yra padarytos dvi teisės klaidos ir todėl šis sprendimas turi būti panaikintas.

Pirma, Taryba laikosi nuomonės, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą neatmesdamas kaip nepriimtino bendrovės *Kala Naft* pateikto ieškinio, nors ši bendrovė yra, anot Tarybos, Irano vyriausybės subjektas.